

عنوان مقاله:

پدیدارشناسی معماری ایرانی نمونه مورد کاخ گلستان

محل انتشار:

کنگره بین المللی پایداری در معماری و شهرسازی معاصر خاورمیانه (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

محسن اکبری - کارشناس ارشد معماری

خلاصه مقاله:

فضای معماری ایرانی به مثابه تاریکخانه می باشد شرط لازم برای دریافت این گنجینه با ارزش، پدیدارشناسی با رویکرد روشنایی و روشنگری است که خود ممکن است انعکاس از واقعیت باشد پس شرط کافی در ذات فضا نهفته است که صداقت دارد نیت و زمینه چهارچوب این صداقت می باشد عناصر و پدیده های موجود در فضای پویای ایرانی و کنش متقابل که جز با حضور انسان رخ نمی یابد تنها با استدلال خردانگاری و پرتوهای نور در زمان اکنونیت میسر نمی باشد برای درک صحیح اعتماد به زمینه تاریخی وظیفه وجودی سنت لازم است سنت و هستند قبل از بودن انسان جاری می باشد صرف فضا مستقل از آن دو نمی تواند صورت پذیرد فضایی که متعلق به زمان دیگری است و تفسیر به ذات آن در زمان حال میسر نمی باشد استفاده از تفسیر و بیان که بازتاب تجربه شخصی فرداست نمی توانند حقیقت را بیان کند: ارتباط فضا و زمان که انسان سازنده هر دوی آن ها است با متغیر انسان تغییر می یابد رسیدن به الگوی ساماندهی فضایی در هر دوره زمانی منوط به همان دوره بوده و تعریف آن در پیش یا پس تغییر می یابد. درک عناصر و پدیده ها و حس وحدت بدون حضور تکنولوژی و تفسیر در تطبیق با سنت باعث جاری شدن معرفت می گردد. ایجاد الگوی مناسب در تلفیق دانش و هنر در دوره پسا ساختار گرایی می شود لازمه ایجاد این الگو و تبعیت از آن برای جلوگیری از گنگ بودن گذشته فضای معنوی ایرانی برای آیندگان امری بدیهی است.

کلمات کلیدی:

تاریکخانه، فضای معماری ایرانی، پدیدارشناسی، فرهنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/505978>

